

Lujza

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 22. szám, 2022. június 3.

A színész nő aztán, hogy a többiek meg ne hallják, a büfében odasúgja Dezsőnek, te, én ma este Lujza lettem. Nevetnek, mint két öreg, békalencsés kanális. Gyönyörű volt, súgja Dezső, aki egy éve lett az, körülbelül, nem lehet ezt mindig napra, percre pontosan tudni.

De mondok egy másik esetet, ez a hosszabb. Nem mindegyik színésznőből lesz Lujza, ez egyáltalán nem természetes és magától értetődő járandóság. És nem mindegyik színésznőből lesz néni sem. Nem igaz, hogy az adáz harc az öregedés ellen hiábavaló, akadnak színésznők, akik százezer ráncal a testükön dívák maradnak, akik nem engednek a művésznői nagyságnak járó alázatos szolgáltatásokból és kiváltságokból, akik mellett nehezebben hervad az egy szál rózsza. Ők, ezek az örök korallak, kettéosztják a világot. Én és a többi. A többi maradék, járulék, miattam küzdő, nekem harcoló sereg. Kiszolgáló személyzetem.